

«Si llegeixes literatura, mai seràs un fanàtic»

ALAA AL-ASWANI Escriptor. Publica 'L'Automòbil Club d'Egipte'

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Alaa al-Aswani (el Caire, 1957) explica que els fanàtics han atacat diverses vegades la seva consulta dental perquè el consideren hostil a l'islam (assenyala el seu got de whisky amb gel) «quan això no és cert en absolut». I és que Al-Aswani, un dels escriptors més populars al món àrab, es va significar a favor de la revolta de Tahrir i del posterior enderrocament de l'islamista Mursi. La primera d'aquestes experiències és present a *L'Automòbil Club d'Egipte* (Edicions de 1984), una història coral al voltant d'un dels llocs on el rei Faruk jugava, menjava i bevia sense fre a finals dels anys 40, dels criats del selecte club (que l'autor va conèixer quan el seu pare, que era advocat del club, l'hi portava als anys 60) i del dictatorial Kavu, el lacai del rei a qui tots temen.

-L'ombra de Kavu, el cap dels criats del rei, pesa sobre tots els personatges de la novel·la.

-Ell és un personatge imaginari. Això és una novel·la: una persona real més imaginació, igual a un personatge literari.

-I una al·legoria del poder...

-És el rei dels criats i el criat del rei. Per a mi és un fenomen humà: els caps més despòtics són els més servils amb els seus superiors. Un altre fenomen humà que es manifesta en Kavu és que el dictador no és només una mala persona sinó que també apareix com un pare protector. Aquesta és una de les deformacions que es produeixen després de molts anys de dictadura.

-A la novel·la els criats comencen a murmurar contra el poder de Kavu

ALBERT BERTRAN

▶▶ Alaa al-Aswani, dimarts passat a la Setmana del Llibre en Català, que s'acaba avui.

però al final només una minoria es rebel·la. ¿Aquesta por a la llibertat fa referència al que ha passat els últims anys a Egipte?

-No es tracta només de por a la llibertat. És la difícil tria entre seguretat i menjar i lluitar per la llibertat. Desafortunadament, la major part de la gent tria la seguretat i el menjar.

-¿Fins a quin punt el llibre va ser escrit sota la influència de la revolta popular del 2011?

-Vaig iniciar el llibre el 2008, però el vaig deixar parat al començar la revolució i vaig passar un any i mig al carrer. Van ser els meus dies de glòria. Vaig canviar com a persona.

«Arran de la revolució de Tahrir vaig canviar com a persona. Vaig veure com sortia a la llum el millor del meu poble»

He escrit molts cops la paraula *poble* però només llavors la vaig entendre. Va ser increïble, increïble. Vaig veure com sortia a la llum el millor del meu poble. Vaig tornar al llibre i el vaig acabar a principis del 2013. Aquella pausa va ser molt útil perquè em va fer molt fàcil imaginar la mentalitat dels que es rebel·len.

-¿Aquesta descripció de la gent que prefereix la seguretat abans de res es refereix també al que va passar després que els militars expulsessin el president islamista Mursi?

-No, aquesta és una altra història. El que va passar és que un president electe va cancel·lar la Constitució. Ja

no pots parlar de democràcia després que aquella persona donés un cop d'Estat presidencial i destruís el sistema democràtic. Ja no teníem Parlament, milions d'egipcis protestaven al carrer i els islamistes van començar a dir obertament que matarien tants infidels com poguessin. La intervenció militar va ser, per a mi, molt positiva. Qui va enderrocar Mursi va ser la gent, i els militars van intervenir per salvar el país d'una guerra civil. Per descomptat estic en desacord amb algunes polítiques de les actuals autoritats, però el que va passar no va ser un cop militar clàssic.

-Vostè diu que una revolució té lloc a les ments. ¿Els canvis en la mentalitat egípcia fan possible el retorn a un règim autoritari, o una república islàmica?

-Absolutament. Sóc molt optimista, malgrat els meus desacords amb el Govern. Els egipcis són diferents després de la revolució. No podrien acceptar un president que cancel·li la Constitució. I Egipte va ser el país que va inventar la idea de l'islamisme polític però crec que, l'any passat, va ser també el primer país que va acabar amb aquesta idea.

-¿Com era la vida sexual a l'Egipte dels 40? Hi ha personatges al llibre conservadors, altres que parlen molt obertament del sexe...

-Hi ha diferències entre allò que vivim i allò de què parlem. Potser els egipcis parlem menys d'això. Però la vida sexual és interessant per a mi a la novel·la. No pots mostrar un personatge sense mostrar la seva vida sexual.

-¿La presència del sexe, fins i tot sense escenes gaire explícites, li ha suposat algun problema?

-Sí i no. Habitualment els lectors de literatura són de ment més oberta. Si ets un fanàtic, no t'agradarà la literatura, i si llegeixes, mai seràs un fanàtic. Vaig preguntar als lectors si havia d'ometre o no les escenes sexuals a la meua novel·la *Chicago*. Gairebé el 95% de les dones em van dir que no canviés res. I només el 70% dels homes. En aquella novel·la una dona insatisfeta pensava en altres homes mentre era al llit amb el seu marit. I és el que els agradava menys a aquell 30%, és clar! ≡

CARRERES DE QUADRIGUES
LLUITES DE GLADIADORS
ESPECTACLE DE FOC

WWW.COLISEUM.CAT

4 D'OCTUBRE
PALAU SANT JORDI

COLISEUM

ÚNIC DIA

ELS JOCS DE ROMA

UN ESPECTACLE DE PEL·LÍCULA

ticketmaster®
ticketmaster.es

CATALUNYA RÀDIO el Periódico